

Diumenge I

Is 63,16-17.19;64,2-7; 1Co 1,3-9; **Mc 13,33-37** **Novembre 27**

JESÚS DIGUÉ ALS DEIXEBLES: «Estigueu alerta, vetlleu, perquè no sabeu quan serà el moment. Passa com amb un home que se'n va a terres llunyanes. Deixa casa seva, després de donar facultats als seus servents i confiar a cada un la seva tasca; i al porter li mana que vetlli. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quan vindrà l'amo de la casa: al vespre, a mitjanit, al cant del gall o a la matinada; no fos cas que arribés sobtadament i us trobés dormint. El que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu!»

❖ **Preparació:** L'advent és el temps de la promesa, de l'espera, de la vigilància. Esperem expectants, talment com els sentinelles esperen el matí (Sl 130,6), sabent que després de la nit vindrà la llum; després d'aquestes quatre setmanes vindrà Jesús, que és la Llum, el sol naixent que ve del cel (Lc 1,78), tal com Zacaries va dir d'ell quan el va tenir entre els braços.

❖ **Lectura:** L'evangeli de Marc forma part del que es coneix com a *discurs escatològic*: una agrupació de textos en què Jesús parla del final dels temps. Un tema abonat a les especulacions d'alguns i que, a molts, els posa els pèls de punta. En el primer segle de la nostra era, la gent patia per causes diverses: guerres, terratrèmols, fam, tirania dels governants... Els primers cristians, a més, tenien una problemàtica específica que els afectava directament: la persecució que jueus i gentils havien entaulat contra ells. Hi havia qui tot això ho veia com a senyals precursors de la fi del món. Però uns versets abans de l'evangeli que ens ocupa, Jesús havia dit ben clarament: «El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. D'aquell dia i d'aquella hora, ningú no en sap res» (Mc

13,31). Jesús no volia missatges catastrofistes, especulacions absurdes sobre la data de la fi del món, ni pèrdues de temps. L'important no era discutir o calcular, sinó estar en vetlla.

✠ **Meditació:** Aquest evangeli de Marc, al començament de l'advent, és una invitació a l'esperança enmig de greus dificultats, les d'aleshores i les d'avui, i a mantenir una actitud de vigilància activa en la nostra vida. Com em veig a mi mateix? ¿Sóc profeta de dissort o d'esperança per als qui m'envolten? ¿Anuncio l'arribada de Jesús sempre, en cada cultura, en cada temps, en cada persona? ¿I visc cada dia amb intensitat, amb la urgència de la vigilància, del qui no vol dormir ni adormir-se en els llorers per la importància de la missió que ha rebut?

✠ **Oració:** Ajuda'm, Senyor, a mantenir-me en vetlla, a no adormir-me, a no deixar-me vèncer per la son, per la nit, per la inconsciència, per la mandra... Vull ser el teu seguidor i estar al teu servei i al dels meus germans. Vull tenir el meu llum sempre encès. No deixis que em falti l'oli, com a les verges insensates. I ajuda'm a desplegar, a posar en joc tots els meus talents al servei del teu Regne.

✠ **Contemplació:** En aquest primer diumenge contemplem la corona d'Advent amb les espelmes, que són símbol de vigilància, d'expectació, d'esperança.

✠ **Acció:** Com a suggeriment, avui puc resar amb una espelma encesa, o tenir-la fent llum en algun lloc mentre treballo, mentre faig les meves feines quotidianes. M'ajudarà a recordar una actitud: la vigilància i el servei. Que això m'ajudi a posar l'ànima en tensió.